

Plans de Actuación Municipal para o Risco de Incendios Forestais

Os PAM para o Risco de Incendios Forestais son unha ferramenta necesaria e imprescindible a nivel concello para a protección de bens medioambientais, materiais e humanos no caso de lumes descontrolados, tal e como se establece na Lei 3/2007, de 9 de abril, de Prevención e Defensa contra os Incendios Forestais de Galicia.

Describense nel as actuacións necesarias para evitar os incendios forestais, e no caso de ocorrencia, que os danos sexan os mínimos posibles.

¿En qué consisten os Plans de Actuación Municipal para o Risco de Incendios Forestais?

Son estudos detallados a nivel municipal que permiten o seu coñecemento tanto medioambiental como social e económico.

De tal xeito que podense establecer unha serie de medidas correctoras e protocolos que minimicen as consecuencias de incendios descontrolados e se trate de conseguir a normalidade o máis axiña posible.

¿Por qué son necesarios?

A Lei 3/2007 de Prevención de Defensa contra os Incendios Forestais de Galicia establece unha serie de competencias municipais nesta materia. Estas clasifícanse en catro bloques:

Elaborar e aprobar os Plans Municipais para o Risco de Incendio Forestal, e integralos nos Plans de Emerxencia Municipal (PEMU) de acordo co que establece a Lexislación Galega de Emerxencias.

Adoptar as medidas de prevención de incendios forestales que lle correspondan en terreos da súa titularidade.

Colaborar cos medios disponibles coa dirección técnica de extinción de Incendios Forestais.

Ordenación e execución das obras necesarias para conservar e manter o solo e a biomasa vexetal nas condicións precisas que eviten incendios. Tamén na xestión subsidiaria da biomasa forestal, contando para isto coa colaboración técnica e económica da Xunta de Galicia.

¿Como se organiza un PAM para o Risco de Incendios Forestais?

Os PAM están divididos en cinco apartados:

O primeiro estuda os datos do municipio, como a situación xeográfica, orografía, clima, vexetación, distribución da poboación, comunicacions e redes de distribución (eléctrica, gas, auga, etc...).

Tamén se abordan as definicións das Redes Secundarias de Xestión de Biomasa. Esta definición é a máis detallada que existe ata o de agora en Galicia. Establece para cada unha das parcelas catastrais a súa afección según instrucións da Consellería de Medio Rural.

Qué quere decir isto? Que se lle poderá asignar a cada parcela o seu custo exacto en caso de que o Concello e a persoa propietaria da parcela se convenien coa Xunta de Galicia, Seaga e Fegamp.

E por suposto, establecer custos económicos por zonas prioritarias de actuación.

O segundo apartado analiza o risco existente para cada unha das áreas afectadas, e define elementos vulnerables, como xeríátricos, colexios, parque industriais, infraestruturas críticas, interfaz urbano-forestal, interfaz agrícola forestal, etc...

O Terceiro apartado define os niveis de activación do Plan así como os criterios de activación dos mesmos.

O Cuarto apartado organiza ós responsables municipais en grupos de traballo e establece o lugar físico dos Centros de Coordinación e Mando.

No Quinto apartado establecese, para cada un dos responsables municipais, os procedementos xerais de actuación no caso de Incendio Forestal, e para dada un dos niveis de activación.

Nos Anexos ao documento inclúese distinta información relativamente ao catálogo de medios e recursos a mobilizar, directorio de contactos, cartografía, plans de autoprotección asociados ao risco e elementos vulnerables.

